

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 97.475 van 5 juli 2001

A. 99.606/VI-16.022.

In zake : **NEUKERMANS** Robert,

J.-B. Baeckstraat 32
1190 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Financiën.

DE RAAD VAN STATE, VIe VAKANTIEKAMER,

Gezien de op 19 januari 2001 ingestelde vordering waarbij Robert NEUKERMANS de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van het ministerieel besluit van 17 oktober 2000, waarbij hij met ingang van 5 februari 2001 in disponibiliteit wordt gesteld wegens ziekte;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gelet op arrest nr. 94.274 van 26 maart 2001 waarbij de vordering tot schorsing wordt afgewezen;

Gezien het op 21 april 2001 ingediende verzoekschrift, waarbij verzoeker de wraking vordert van mevr. GEHLEN, staatsraad, en van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op de beschikking van 14 juni 2001 van de Eerste Voorzitter van de Raad van State, waarbij de zaak wordt verwezen naar de VIe kamer, opdat die zich uitspreekt over die vordering tot wraking;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de beide magistraten die verzoeker wil wraken elk een nota met opmerkingen hebben ingediend waarin ze de redenen uiteenzetten waarom ze van oordeel zijn dat ze de zaak niet uit handen moeten geven; dat verzoeker, nadat hij daarvan kennis heeft genomen, verklaart dat hij zijn vordering tot wraking wil handhaven; dat de verwerende partij geen standpunt wenst in te nemen over die vordering;

Overwegende dat verzoeker op 19 januari 2001 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 17 oktober 2000 heeft ingesteld, waarbij hij met ingang van 5 februari 2001 in disponibiliteit wordt gesteld wegens ziekte, en tegelijkertijd de nietigverklaring van diezelfde handeling heeft gevorderd;

Overwegende dat mevr. GEHLEN, staatsraad en waarnemend voorzitter, bij arrest nr. 94.274 van 26 maart 2001, gewezen op eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State, de vordering tot schorsing heeft afgewezen;

Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot wraking van die twee magistraten kritiek uit op de wijze waarop de auditeur de zaak heeft onderzocht, aangezien diens onderzoek volgens hem onvolledig is; dat hij de

magistraat die het arrest gewezen heeft een hele reeks verwijten maakt, die er in hoofdzaak op neerkomen dat ze niet reeds vanaf het stadium van het kort geding heeft nagegaan of de middelen ernstig waren, en inzonderheid of de rechten van verdediging niet geschonden waren door de verwerende partij, dat ze de verwerende partij niet gelast heeft daartoe een volledig administratief dossier in te dienen, noch beslist heeft de debatten te heropenen met het oog op een aanvullend onderzoek, en dat ze de verwerende partij "impliciet" of "expliciet" gelijk heeft gegeven op een hele reeks punten; dat hij haar, meer bepaald wat de kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, verwijt "bewust" te hebben nagelaten een zin uit zijn verzoekschrift over te nemen waarin hij aangaf dat hij tijdens een gesprek dat hij op 6 januari 1995 heeft gehad, de directeur-generaal a.i. van de Administratie van de BTW, Registratie en Domeinen van zijn gezondheidsproblemen op de hoogte heeft gebracht, en dat ze het nadeel dat hij aanvoerde slecht omschreven had; dat hij bovendien dezelfde magistraat verwijt dat ze het heeft over 286 dagen ziekteverlof, terwijl hij die cijfers betwist, en dat ze geweigerd heeft hem het proces-verbaal van de terechtzitting te bezorgen; dat de beide magistraten volgens verzoeker niet voldoende objectief zijn geweest en zich partijdig hebben getoond; dat artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden geschonden zou zijn;

Overwegende dat die kritiek voor het merendeel voortvloeit uit een verkeerde opvatting over het administratief kort geding en uit een verkeerde interpretatie van arrest nr. 94.274 van 26 maart 2001; dat krachtens artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling alleen kan worden bevolen indien tegelijkertijd aan twee voorwaarden is voldaan, namelijk indien er sprake is van een ernstig middel en van een kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de auditeur en de rechter die uitspraak heeft gedaan in kort geding in het onderhavige geval niet hoefden na te gaan of verzoeker ter adstructie van zijn vordering tot schorsing een ernstig middel aanvoerde dat later kon leiden tot de nietigverklaring van de bestreden handeling, aangezien ze van oordeel waren dat de andere voorwaarde niet was vervuld; dat met het genoemde arrest - dat gewezen is op eensluidend advies van de auditeur -, doordat daarin geoordeeld

wordt dat verzoeker niet uitlegt welk verband er zou kunnen bestaan tussen een vorig beroep, de betwiste indisponibiliteitstelling en de vrees die hij heeft geuit dat na het gesprek dat hij op 6 juli 1995 met de directeur-generaal a.i. heeft gehad documenten zouden verdwijnen die volgens hem van wezenlijk belang zijn voor zijn rechten van verdediging, en doordat daarin uit het bovenstaande wordt afgeleid dat het nadeel, zoals het omschreven is door verzoeker, niet voortvloeit uit de bestreden handeling, en bijgevolg niet in aanmerking kan komen als het vereiste bewijs dat er een kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is, niet vooruitgelopen wordt op een eventuele nietigverklaring van de bestreden handeling door de bodemrechter, wanneer deze, onder voorbehoud van de ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring, de verschillende aangevoerde middelen onderzocht heeft, een onderzoek dat om de bovengenoemde reden niet tijdens de schorsingsprocedure heeft plaatsgevonden;

Overwegende dat de overige kritiek volledig uit de lucht gegrepen is - zo bijvoorbeeld wordt het verwijt dat een bepaalde passage uit het verzoekschrift tot schorsing bewust is weggelaten, tegengesproken door het feit dat verder in het arrest van 26 maart 2001 melding wordt gemaakt van het gesprek van 6 januari 1995; zo ook bijvoorbeeld stemt de vermelding in het arrest van de 286 dagen ziekteverlof weliswaar overeen met het aantal dagen ziekteverlof dat door de verwerende partij in aanmerking is genomen om verzoeker in disponibiliteit te stellen, maar houdt zulks geenszins in dat dat cijfer voor juist wordt aangenomen, en evenmin dat verzoekers indisponibiliteitstelling terecht is; zo heeft het bijvoorbeeld ook geen zin dat het proces-verbaal van terechtzitting toegezonden wordt, aangezien het geen bijzondere vermelding bevat - ofwel de uiting is van zeer zware teleurstelling en verbitterdheid van een rechtzoekende wiens vordering is afgewezen; dat bijgevolg niets in het optreden of in de geschriften van de twee betrokken magistraten aanleiding kan geven tot het in twijfel trekken van hun objectiviteit en onpartijdigheid; dat het onpartijdigheidsbeginsel, dat onder meer is vastgelegd in artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, niet geschonden is; dat er geen grond voor wraking bestaat en de vordering bijgevolg niet gegrond is,

Overwegende dat geen zegels hoeven te worden aangebracht op een verzoekschrift tot wraking, zodat er grond is verzoeker het bedrag van 7.000 frank terug te betalen, dat overeenstemt met het bedrag van de fiscale zegels die daar per vergissing op zijn aangebracht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot wraking wordt afgewezen.

Artikel 2.

De procedure wordt voortgezet voor de VIIIe kamer.

Artikel 3.

Aan verzoeker dient een bedrag van 7.000 frank te worden terugbetaald, dat overeenstemt met het bedrag van de fiscale zegels die per vergissing op de vordering tot wraking zijn aangebracht.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe vakantiekamer, op vijf juli tweeduizend en één door:

de HH. ANDERSEN, voorzitter van de Raad van State,
 HANSE, staatsraad,
 LEWALLE, staatsraad,
 HARMEL, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

R. ANDERSEN.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.